Р Е Ш Е Н И Е
№ 3574

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 33 състав,** в публично заседание на 04.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11604** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. Я. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане за кампания 2011 г. с изх. № 02-2500-6500/5115 от 23.08.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта му, в която, по общо заявление за плащане на площ с У. 25/290411/62880 от 26.04.2011 г. е посочено, че е удържана сума в размер на 6888.36 лева от оторизирана сума в размер на 9828 лева, представляваща финансово подпомагане по НДЖ 1 /говеда/биволи/.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт като постановен в противоречие с процесуалните правила, предвид липса на фактически и правни основания за издаването му по отношение на удържаната сума. Иска се отмяна на уведомителното писмо в тази му част. Претендират се разноски по делото, съгласно приложен списък. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и пледира за отхвърлянето й като неоснователна. Претендира разноски по делото, прави възражение за прекомерност на разноските, претендирани от жалбоподателя.

Съдът, като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане по одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане, за кампания 2011 г. със заявление с У. 25/290411/62880 от 26.04.2011 г..

Заявлението е било съобразено с изискванията на Наредба N 107 от 23.08.2006 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ на Министъра на земеделието и горите, действала към момента на подаването му.

Съгласно приложението към чл. 2, ал.2 от цитираната наредба, към всяко заявление се попълва и Таблица на използваните парцели, в която земеделският стопанин сам посочва групата култури, които обработва. В случая жалбоподателят е декларирал, че е запознат с условията по схемите и мерките, за които кандидатства за субсидия.

По създадената И., съгласно чл. 24 от Наредба N 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и използване на И., Разплащателната агенция извършила задължителните административни проверки на заявленията, като съпоставила включените в тях данни с данните от системата за регистрация на кандидатите и на подадените заявления за подпомагане. Административните проверки включвали: проверки за допустимост на кандидата; проверки за допустимост на земеделските площи; кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри; кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин.

С процесното уведомително писмо е оторизирана субсидия по мярка НДЖ 1 в размер общо на 19940 лв. като в таблица 2 /л. 19/ е посочено изплащане на 13.12.2011 г. сума в размер на 2939.64 лева и е удържана сума в размер на 6888.36 лева. Никъде в акта или в адм. преписка не е посочено фактическото и правно основание за извършеното удържане на посочената сума.

По делото е прието заключение по изготвена съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира като подробна и обективна. Същото установява, че сумата в размер на 6888.36 лева представлява главница в размер на 6348.76 лева и лихва в размер на 539.60 лева от субсидия за предходни години – кампания 2009 г. от обща сума на „лоши дългове", общо в размер на 13729.93 лева. Вероятно, в случая става въпрос за АУПДВ № 01-6500/24435 от 13.04.2011 г. на изп. директор на ДФ „З" за сума в размер на 13729.93 лева, представляваща недължимо платена сума за кампания 2009 г. Липсват данни за влизането в сила на този АУДВ, който е бил оспорен по съдебен ред. По делото са представени две съдебни решения – първото по адм.д. № 106/2011 г. по описа на АДМ.С. – Т., с което е отменен акта и второто – по адм. д. 15882/2011 г. по описа на ВАС, с което е обезсилено решението и е върнато делото на съда за ново разглеждане. Няма данни за окончателния изход на спора, но страните не спорят, че посочения АУДВ не е влязъл в сила. Нещо повече, вещото лице посочва, че по данни в счетоводството на ДФ „З" лошото вземане в размер на 6888.36 лева е дерегистрирано като такова и по личната сметка на

жалбоподателя сумата е преведена на 09.09.2013 г. Представения са копия на хронологичните описи за сметките на жалбоподателя, от които се установяват посочените обстоятелства.

Предвид горните фактически констатации, след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 2, във връзка чл. 146 от АПК, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на обжалване ИАА в оспорената му част.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е валиден – издаден е от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност.

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му. Същият обаче не притежава изискуемата форма съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – актът не съдържа никакви фактически и правни основания. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е неясна и неконкретизирана, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е невъзможно да бъде осъществен. От друга страна, съгласно утвърдената съдебна практика и съобразно правната теория, за да бъде прието едно нарушение на производствените правила за съществено, следва да се приеме, че при неговото недопускане би се достигнало до различен от оспорвания акт резултат. В настоящия случай, ако не беше допуснато посоченото нарушение, несъмнено не би се стигнало до извършеното с акта прихващане на дължимата сума в размер на 6888.36 лева от дължимата на жалбоподателя субсидия за 2011 г., съгласно уведомителното писмо.

Процесният индивидуален адм. акт - уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2011 г. с изх. № 02-2500-6500/5115 от 23.08.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в оспорената му част, е незаконосъобразен, предвид липсата на фактически и правни основания за издаването му.

По делото се прави искане за присъждане на разноски от жалбоподателя чрез процесуалния представител на същия като е приложен списък с разноски в размер общо на 1576.60 лева като се твърди, че в същите са включени адвокатски хонорар, изплатен напълно. По делото е приложено адвокатско пълномощно на л. 73 от д. В същото е отразена като договорена и заплатена изцяло от жалбоподателя сума в размер на 1576.60 лева. По отношение на хонорара е налице възражение за

прекомерност от ответната страна. Съдът намира, че хонорарът е минималния – в троен размер, съгласно определения минимален размер, съобразно материалния интерес, съгласно Наредба № 1/2004 г. като следва да бъде присъден в цялост. Следва да бъде присъдена също така и държавната такса, платена по делото. Следва на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК да се присъдят определените по този начин разноски по делото.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на С. Я. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане за кампания 2011 г. с изх. № 02-2500-6500/5115 от 23.08.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта му, в която по общо заявление за плащане на площ с У. 25/290411/62880 от 26.04.2011 г. е посочено, че е удържана сума в размер на 6888.36 лева от оторизирана сума в размер на 9828 лева, представляваща финансово подпомагане по НДЖ 1 /говеда/биволи/;

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на С. Я. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], разноски по делото в размер на 1586.60 /хиляда петстотин седемдесет и шест лева и шестдесет стотинки/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: